

Boekverslag Scholieren.com

Het lelietheater door Lulu Wang

anoniem

Inhoud:

- auteur: Lulu Wang
- titel: Het lelietheater
- uitgeverij/ jaar van uitgave/ plaats van uitgave: Vassalucci, 1997, Amsterdam
- informatie over de auteur:

Lulu Wang is in 1960 in Peking geboren. 11 jaar geleden kwam ze naar Nederland om Chinees te doceren aan de Hogeschool van Maastricht. Het Lelietheater is haar debuut (ze heeft 8 jaar over dit boek gedaan) en ze schreef het meteen in het Nederlands. Het boek is gedeeltelijk biografisch (het berust op persoonlijke ervaringen), zijzelf is Lian in het boek. Ondanks dat Lulu Wang alles zelf heeft meegemaakt, staat het hele verhaal in de derde persoon. Het was voor de schrijfster te ingrijpend was om dit verhaal in de ik-vorm te schrijven.

Win een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:

NHTV internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door: NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

De vertaalrechten waren al aan 12 landen verkocht nog voor het boek in Nederland op de markt was.

· korte samenvatting van het boek:

Het lelietheater gaat over twee meisjes: Lian en Kim. Ze leven in het communistische China, waar Mao de grote leider is. Het leven van alle Chinezen wordt bepaald aan de hand van Het Rode boekje, waar allemaal leuzen instaan over de manier waarop iedereen moet leven.

De meisjes leren elkaar op school kennen. Daar wordt Kim enorm gepest, omdat ze tot de derde kaste behoort en omdat haar vader boerenarbeider is, het laagst denkbare beroep. Lian komt uit de eerste kaste en Kim uit de derde, maar desondanks raken de meisjes bevriend. Samen bedenken ze een plan, om ervoor te zorgen dat Kim niet langer de pispaal van de klas zal zijn. Ze zullen ervoor zorgen dat Kim wordt gekozen tot leerling van de drie deugden. Om dat te bereiken moet ze: proletarische gevoelens tonen -daar hoeft ze niets voor te doen omdat ze bij de derde kaste hoort, hoge cijfers halen voor alle vakken en goed presteren op de sportwedstrijden. Lian gaat Kim helpen met haar huiswerk en samen trainen ze iedere ochtend voor de sportwedstrijden. Kims prestaties op school verbeteren, en in sport is ze veel beter dan Lian.

Lians moeder wordt naar een strafkamp gestuurd. Omdat haar vader ook al tijden niet meer thuis mag komen moet Lian naar een opvangcentrum. Daar krijgt ze een ongeneesbare huidaandoening. De aandoening is psychopathisch, als Lian zich goed voelt verergert hij minder snel dan wanneer ze zich slecht voelt. Lians moeder overtuigt de directeur van het opvangcentrum ervan dat Lian beter met haar mee kan gaan naar het strafkamp.

In het strafkamp krijgt Lian les van dé intellectuelen van China, intelligenten mensen, die een bedreiging vormden voor de regering omdat ze een bijdrage zouden kunnen leveren aan het kapitalistische westen en dus naar het strafkamp moesten. Lian voelt zich tussen hen erg dom. Ze is bang om tegen die grote mensen iets verkeerd te zeggen en daarom vertelt ze haar verhalen, die ze geleerd heeft bij de geschiedenislessen, aan een meertje, dat ze 'lelietheater' noemt. Hoewel de huidaandoening van Lian alsnog geneest, mag ze toch bij haar moeder in het kamp blijven. Na ruim een jaar mogen Lian en haar moeder weg uit het strafkamp.

Kim en Lian zijn nog steeds bevriend en ze besluiten nogmaals te proberen Kim gekozen te laten worden tot leerling van de drie deugden. Na elk doel dat Kim bereikt, zoals het winnen van sportwedstrijden en de hoogste cijfers halen wordt ze door haar klasgenoten belachelijk gemaakt. Kim blijft immers iemand uit de derde

kaste en dat zullen haar klasgenoten haar wel eens even laten voelen. Toch blijft Kim naar school gaan en thuis werkt ze keihard om geld bijeen te sparen voor een nieuwe blouse. Als ze het geld na maanden werken eindelijk bij elkaar heeft komt ze 's ochtends op school in een nieuwe blouse. Maar de blouse, waarvoor zij zo lang gespaard heeft blijkt een regenjas te zijn.

Kim kan deze vernedering niet meer aan, ze sluit zich aan bij een bende en bereikt in die bende al gauw een leidende positie door haar kracht. Met Lian wil ze niet meer omgaan. Op school voert ze niets uit, maar toch komt ze er elke dag, en al snel blijkt waarom. Kim schrijft een jongen uit de eerste kaste een liefdesbrief, die door die jongen op de schoolmuur wordt gehangen. Kim is woedend, maar om de rest van de klas op de stang te jagen, blijft ze naar school gaan. Dan wordt er een kamp georganiseerd voor de hele school.

Het schoolkamp wordt gehouden op een eiland, dat alleen per boot te bereiken is. Op dat eiland gebeuren allerlei vervelende dingen, de stroom valt uit, de stoomboot wordt onklaar gemaakt, dieselolie wordt gestolen.

Lian weet dat het Kim is, die al deze dingen doet. Om de andere leerlingen te redden verteld zijn dit aan Cheng, de directeur.

Kim ruikt onraad en vlucht naar het bos, waar Lian haar de volgende avond vindt. Kim biedt nog aan om Lian persoonlijk te doden, maar Lian vlucht en verteld alles weer aan Cheng.

De volgende ochtend komen er boten aan, iedereen wordt van het eiland gehaald en er wordt een deel van het eiland opgeblazen. Het deel waar kim zich verschool...

De samenvatting is chronologisch, maar de volgorde in het boek is in jaartallen als volgt: 1972, 1971, 1973, 1974.

· leeservaring:

Ik vind Het Lelietheater een erg mooi boek. Ik was er na het lezen ervan wel van onder de indruk.

De ontwikkeling van Lian door de jaren heen is heel mooi beschreven. En dan vooral de tijd nadat ze uit het strafkamp kwam.

Ik vind het erg leuk dat de schrijfster zoveel aspecten uit de Chinese cultuur in haar boek gebruikt heeft. Het leven in China is zó anders dan hier, dat heb ik helemaal niet geweten. Maar er gebeuren veel schokkende dingen daar, dat komt voornamelijk door de kastenverschillen en dat belachelijke rode boekje.

Verder is het boek makkelijk te lezen, niet te veel moeilijke woorden en de Chinese woorden worden achterin uitgelegd.

Leeservaring

A

· Wie is de hoofdpersoon?

Lian is de hoofdpersoon, In het begin van het boek is ze 12/13 jaar en behoort tot de eerste en de hoogste kaste. Haar ouders zijn intellectuelen en om die reden verbannen naar strafkampen.

Lian groeit in het boek van een enigszins verwend meisje die de wereld niet begrijpt tot een vrouw die inziet dat je de wereld niet kan begrijpen.

Ze is slim en intelligent, haalt goede cijfers en heeft geen problemen met de klas, ze hoort alleen niet echt bij een "groep" in de klas. De andere eerste-kastemeisjes accepteren Lian wel als een van hen, maar Lian ziet ze niet als vriendinnen.

Ze is lang en dun en heeft donker haar. Ze is het hele boek door erg verwonderd over wat al de grote mensen doen en ze is erg nieuwsgierig.

· Wat houdt haar bezig in het boek?

Lian wordt beziggehouden door Kim, die in het begin van het boek onbereikbaar is voor Lian, maar later haar beste vriendin wordt.

Kim is overal waar ze komt de minste en domste. Lian wil (volgens mij té graag)de positie van Kim in de wereld verbeteren, en doet daar dan ook alles aan.

Lian is ook erg bezig met zichzelf. Met haar lichaam, waar ze het niet mee eens is, maar ook met haar gevoelens en gedachten. Ze wil volwassen worden, maar ook weer niet.

· Wie zijn de belangrijkste personen en welke relatie hebben ze met de hoofdpersonen.

- Kim, ze is van de derde en laagste kaste. Ze is iel, klein en viezig. Ze woont in de modderhuisbuurt van de stad, thuis hebben ze weinig geld en moeten ze er van alles voor doen om het te krijgen

Kim is beresterk, maar toch erg bang voor iedereen. Dit komt door het gepest. Ze is hierdoor erg schichtig geworden, ze komt elke dag op het laatste moment de klas binnen om de pesterijen te ontlopen en ze spreekt met niemand.

In het begin weet ze niet wat ze met Lian aan moet, maar later worden de vriendinnen. Ze hebben een best wel intieme relatie op een paar momenten.

- De moeder van Lian, zij is een intellectueel en geeft les op de universiteit. Ze heeft vreselijke dingen meegemaakt maar ze houdt zich sterk, ook al voelt ze zich van binnen vreselijk. (je mag geen gevoelens tonen volgens het Rode boekje)

Ze heeft er geen problemen mee dat haar dochter omgaat met een meisje uit de derde kaste, ze is ook wel een beetje gesteld op Kim.

Met Lian heeft ze een echte moeder-dochter relatie. Ze is vaak bezorgd om Lian en Lian krijgt regelmatig een pak slaag van haar.

- Oom Kannibaal, dit is een man die altijd naar Lians geschiedenis verhalen luisterde bij het Lelietheater. Hij komt steeds weer terug in het boek. Lian mag hem graag. Totdat hij haar de waarheid over de wereld vertelt. Dan is ze woedend op hem en ze gaat hem nooit meer bezoeken tot op zijn sterfdag. Nadat oom

kannibaal dood is gaat Lian erg over het leven nadenken.

- Hoe ervaar je de dingen die hen bezighouden? Herken je er iets in van jezelf of zou je bepaalde dingen anders aanpakken:

De dingen die de hoofdpersonen meemaken lijken mij echt verschrikkelijk. Ze leven volgens het Rode boekje. Alles draait om 'de grote roerganger' die heel China in zijn macht heeft. Als je te veel leert word je naar een strafkamp gestuurd, omdat je dan een bijdrage zou kunnen leveren aan het kapitalistische systeem. Het volk is in drie kasten verdeeld en daardoor is er veel verschil in armoede en rijkdom. Dat hele land lijkt mij vreselijk.

Als ik Lian was zou ik naar een ander land vluchten. (Maar dat gaat natuurlijk daar ook weer niet).

Ik herken in Lian wel wat van mezelf, zij is in het boek ongeveer van dezelfde leeftijd, dus wij denken wel na over dezelfde dingen en zitten met dezelfde problemen, maar het leven lijkt me daar toch wel iets moeilijker.

- Wie vindt je het meest en wie het minst sympathiek? Waarom?

Het meest sympathiek vind ik Lian, dat is wel een beetje logisch, want je volgt haar het hele boek door. Ze heeft heel veel doorzettingsvermogen en ze wil koste wat kost Kim helpen. Iets té graag volgens mij, want hierdoor krijgt Kim de hoop dat ze hogerop kan komen. Maar zoals Lian het aan het einde van het boek ook zegt: ze is voor een dubbeltje geboren en zal nooit een kwartje worden.

Het minst sympathiek vind ik Cheng, een leraar bij Lian op school, die de kans pakt om directeur te worden en zo alle leraren als vuil laat behandelen.

Ook vind Cheng Lian erg aardig, op zo'n manier dat hij vaak aan haar zit en haar zelfs verkracht.

B

- Wanneer is het boek geschreven?

Het boek is uitgekomen in 1997, maar Lulu Wang heeft er 8 jaar over gedaan om dit boek te schrijven, dus ze zal zo rond 1989 begonnen zijn met schrijven.

- In welke tijd speelt het verhaal zich af?

De beschreven tijd in het boek is vier jaar, 1971 t/m 1974. In deze tijd was de Culturele Revolutie in China op haar hoogtepunt gekomen.

De delen zijn niet op chronologische volgorde ingedeeld. Deel 1 speelt in 1972, deel 2 in 1971, deel 3 in 1973 en deel 4 in 1974.

- Op welke plekken speelt het verhaal zich af? Is dat belangrijk voor het verhaal?

Het boek speelt zich in grote lijnen op een vijftal plaatsen af, namelijk in het strafkamp, op Lians middelbare school, in Lians huis, op het eiland Miru en in het opvangcentrum.

Deze plaatsen zijn heel belangrijk voor het verhaal, omdat je door deze plaatsen

een indruk krijgt over de cultuur van China. Omdat het verhaal zich afspeelt op deze plaatsen is het verhaal ook juist mooi.

C

· Heb je het idee dat de schrijfster met het boek een boodschap of moraal heeft? Lulu Wang zegt in haar voorwoord dat ze hoopt dat dit boek haar lezers dienstbaar zal door hun, liefde, vreugde en vriendschap zal bieden. Ook wil ze ons denk ik wat over de geschiedenis van China meegeven. In het begin staat een boeddhistische spreuk:

De zee
Van droefenis
Strekt zich uit
Tot in het oneindige

Maar
Keert u om:
Aan uw voeten
Ligt de veilige kust

Ik denk dat de schrijfster hiermee bedoelt dat je niet moet op geven, net zoals zij in haar leven heeft gedaan.

· Wat vind je van de moraal of boodschap?

Ik vind de boeddhistische spreuk in het begin heel sterk, omdat ze zelf niet op heeft gegeven en dat haar lezers ook wil meegeven.

· Beschrijf kort het thema van het boek. Waar heeft de auteur nou over willen schrijven? Wat is het belangrijkste waar het boek over gaat?

Het thema van het boek is: een jeugd in China. Het boek gaat over het opgroeien van een Chinees meisje in de tijd van Mao.

De auteur heeft over haar leven willen vertellen. Ik denk dat ze graag naar buiten wilde brengen wat er zich nou echt heeft afgespeeld in China in die tijd. Ik denk ook dat ze erg met haarzelf in de knoop zat na alles wat ze heeft meegemaakt, en dat ze dit na het schrijven van dit boek kwijt was.

Het belangrijkste waar het boek over gaat is denk ik vriendschap. Door de vriendschap met kim wordt het leven van Lian voor groot deel bepaald.

· Wat vond je van het boek als geheel? Voelde je je er door aangesproken of juist niet. Deed het iets met je?

Ik kan niet echt zeggen dat het boek wat met me heeft gedaan. Maar ik voelde me er wel door aangesproken, omdat ik sowieso wel van dit soort historische romans houd. Maar de stijl van Lulu Wang sprak me ook erg aan. Ze beschrijft de precies de goede stukken iets langer en de minder sterke stukken weet ze goed in te

korten.

Omdat ze alles zelf heeft meegemaakt, is het boek natuurlijk heel realistisch en je weet zeker dat ze niet gewoon wat heeft verzonnen.

Het boek als geheel is echt heel aangrijpend

- Verklaar de titel.

De titel 'Het lelietheater' verwijst naar de plek in het strafkamp, waar Lian altijd haar geschiedenis lezingen hield. Eerst hield zij die alleen voor zichzelf, maar later kwamen professor Qin en oom Kannibaal naar haar luisteren. Ik denk dat de schrijfster deze titel heeft gekozen, omdat Lian terwijl ze haar lezingen houdt, een ontwikkeling meemaakt.

D

- Zijn er andere kunstuitingen waarmee je het boek kunt vergelijken? Beschrijf eventueel de verschillen en overeenkomsten.

Nee, ik weet echt geen kunstuitingen waarmee ik dit boek zou kunnen vergelijken. Ik denk dat dit komt doordat China altijd een heel gesloten land is geweest en nooit veel naar buiten heeft willen brengen en al helemaal niet over dit thema. Dat hebben ze altijd mooi voor henzelf gehouden, wel brachten ze de mooie dingen naar buiten, dansen etc.

E

- Kom met een algehele waardering voor het boek die je kort en duidelijk beargumenteerd.

Het lelietheater is een mooi, aangrijpend verhaal over een opgroeiend meisje in China. Tijdens het lezen kom je veel over China te weten, over de cultuur, de politiek en het kastensysteem in China.

Het boek is geschreven in een sterke, niet te moeilijk leesbare stijl en omdat de schrijfster alles zelf heeft meegemaakt is het boek realistisch.

Ondanks dat het boek 500 bladzijden heeft, heb ik het bijna in een week uitgelezen.